

UN ESEMPLAR
PENTRU CAPITALA . . . 50 BANI

Acăstă făoașă ese uă dată pe săptămâna :

DUMINECA

Abonamentele se incep numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se fac în Pasajul Român Nr. 9 și 11, prin districte pe la corespondență sau prin postă, trămitând prețul.

Abonamentele neplătite și scrisorile nefrancate se vor refuza.

UN ESEMPLAR
PENTRU DISTRICTE . . . 55 BANI.

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală . . .	lei nuoi 24.
Pe jumătate an . . .	> > 12.
Pentru districte pe an . . .	> > 27.
Pe săse luni . . .	> > 14.
Pentru străinătate pe an . . .	> > 30.
Reclame și inserțiuni linia . . .	> > 2.
Anunțuri, linia . . .	Bani. 30.

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la **D. T. I. STOENESCU**.

SUMARIU

1. Minune! nu pierdeți ocazie unea,
2. Adunarea de la șapte nucă, poesie de ZAPLAN.
3. Săptămâna, de TITI.
4. Grădina Botanică, de MITICA.
5. Un drum spre Carpați, poesie de ROLIN.
6. Descoperirile, de NASOLETTO.
7. Să salvă poporul, poesie de C.
8. Ovrei, poesie de CATON.

MINUNE! NU PIERDEȚI OCASIUNEA!!!

Redacțiunea *Ghimpelui*, în dorință de a respândi cătă se poate mai multă în țară, diplomele de științe politice, de stată și administrative, și a contribuit astfel la educația, cultura și prosperitatea politică individuală, precum și la stăpîrirea neghiobiei contemporane, care amenință cu nuori negri de ignoranță și cu primejdiosă și jalnică stupiditate societatea română, — redacțiunea *Ghimpelui*, dicem, a scrisu d-lui Medicus, directorele fabricelor de «doctori in absentia» la Jersey (Anglia) rue du Roi, 46, cerându-i mal multe diplome în diferite specialități. Comanda fiindu-să satisfăcută cu promulgătura, anunțăm pe onorabilul publicu și înalta nobilime, care ar dori să se pricopescă, că se află depuse spre vîndare, la administrația diarului 9 — 11 pasajul român, peste 150 diplome.

Amatorii derău, sunt rugați așa adresa imediat căcerile lor. Ele vor fi pe hârtie timbrată, și însotite de o declarație a aspirantului prin care va încredința, cu mâna pe consciință negreșită, că îndată ce va obține diploma, va servi cu credință și devotamentul patriei. Această declarație, va fi certificată în jos de vre unu onorabilu aspirant la falimentu, și vițăta de Eforia spitalelor civile, de directorii, controlorii, inspectorii și casierii cari au dirijat, controlat, inspectat și incasat deficitul de la casa de depuneri și consemnatu!

Prevenim pe d-nii aspiranți, că căcerile d-lor, formulate în modul mai sus arătat, nu se primesc de cătă, cel mult pînă la 10 Iunie viitor, și cu condiția de a fi însotite de *Bonuri ad-valorem* ale imprumutului logei francmasonice a *Marelui Orientului* din București, pe o valoare egală cu aceea a diplomei ce va dori să obție, după tarifa următoare:

1 diplomă de licențiatu în dreptu, leu . . .	125
1 > > doctoru în dreptu, > . . .	150
1 > > > în științele politice și administrative . . .	180
1 > > doctoru în diplomație (diplomă cu totul nouă). . . .	200

Aceste prețuri să nu se pară prea urcate; căci, de și pe noi ne ține mai este cumpărătorea la fabrică, derău luându de normă dreptul comercial, a trebuit să sporim prețul ca să ne despăgubim de cheltuielile de comisionu, ambalajii, încărcare, transportu, vamă, descărcare, procente, decinială, chirie, servitorii, hamalii, lipsă la cântarul din cauza uscăciunii hârtiei, în fine pentru toate celelalte cheltuieli obișnuite în comerțul lumii!

Deci, alergați! nu pierdeți ocazia capoi :

N'o s'o mai găsiți
Și-o să vă căți!

ADUNAREA DE LA ȘEPTE NUCI

Intr'o adunare
Lungă, lată, mare,
Ca lupii la pradă
Se adună grămadă
Aș ordinei fi,
Unit pirpirii,
Alții ifisili
Insă cei mai mulți
Calici și desculți.

Și, cumă se adună,
Beizadéoa sună
Clopoțelul tare,
Clopotul ce'lù are
Merađu din strămoș.
Bătoșii voioșii,
Chefuiți la moșii,
Strigă : «Aferim!»
«Ura! să trăim!»
«Hairola! chiū!
«Dați-ne rachiū
«Să stropimă măseua,
«Să 'ntărimă ortaua!»
Atunci Beizadéua
Cască și tușesce
Si aşa vorbesce :

«O, frați! o, cardași,
«Bobleți și pungași;
«O, voi hulemale,
«Hoți și haimanale,

«Nu mai suntu parale!
«Nu mai este vinu!
«Nu mai e pelinu
«Ci amaru suspinu!
«Căci s'a dusu bugetul,
«A sburatu husmetul,
«Amu pierdutu locmaua,
«A cădutu zurbaua,
«A murit u ortaua!»

Imprejură se strâng
Toți, și jalnicu plâng!
Iară măria-su,
Dice : Mașala!

Apoi, ca furtună,
Sue la tribuna
Meșterul Dobrică;
Calmu și fără frică
Incepe să dică :

«Imi facu profesia!
«Căci dobitocia
«Jafulu și mistria,
«Dalta și ciocanul,
«A u sdrobitu dușmanul !
«Derău, în gura mare
«Jură că 'n adunare
«Eü, cu burta'mi mare,
«Nu știu ce-amu făcutu
«Căci n'amu priceputu
«Ceia ce s'a disu
«Si în legi s'a scrisu!»

Dice și suspină,
Si ia o măslină
Repede cu gura
Toți și strigă : Ura!

Iară cându Boerescu,
Ghinăralu Florescu,
Si-alte hahalere
Să vorbescă cere,
Atunci intr'o clipă
Totă glota tipă :

în totă puterea cuvântului bulgărescū, totuști minte ca unu jidanū...

Nimeniu deci nu i se poate applica mai bine ca lui Cicio-Pencio dicetoreea Némtru-lui «la tōte tipitocū, numai la minșunī portichinū!»

Ettā cum Tipana, diarū bulgărescū, năréză faptul :

Intr'uă dī, Cassierul Arionovici, basatū pe cordialitatea cei tot jura că pōrtă, mărturisi lui Cicio-Pencio Sfetcovici că are deficitu în casă și că, peste cāte-va dille, va pune banii la locū...

Dér bagă de séma sē nu scoți, din prostiū, vr'uă vorbă, că mē bagă în bellea, și adaugă Cassierul.

Sē n'amū parte se iau Czarigradul cu prazū d'oiū dice măcar cārcu, intrerumpse Cicio-Pencio.

Cu tōte acestea, o tuli dreptu la testerdarū și denunția pe Cassieru, laudându-se, fudul-fudul, că elu a făcutu marea *descoperire*...

Cassierul fu perdutu, éra Cicio-Pencio, — deși *delatoru* în totă puterea cuvântului, — nu trece mai puçinu astădī de *descoperitoru*...

* * *

Sē simu drepti ansé; este ceva ce *inventase* uă dinióră și Cicio-Pencio...

După allungarea din Săștovu a guvernorului Cuzar-paşa, uă comissiune de anchetă fu instituită în 1866 la posta bulgărescă, — unde și Cicio-Pencio era trecutu între glōbe, — sē constata tălhăriile comise de Libricu-Efendi, unu jidanū favoritū alu reprezentantului Cuzar-paşa...

Comissiunea, ce cu gōndul nu gōndeau, dette peste 5000 de grose, jerpelite de Cicio-Pencio-Sfetcovici...

«La tōte tipitocū numai la asta portichine,» exclamă Comissiunea...

Inventase și Cicio-Pencio ceva : se scotea unu diarū periodicū, cu cheltuiala Statului bulgărescū; ellu aduna abonamentele... déră le vērsa nu în thesauru ci în aī sēi proprii salvari...

Când i se observă, se dissimula îndoios dobitocu de precăt este din născare...

— A! mojne, mojne, 'mă-aduchiștă-minte : abonamentul za tre goda...

S'o tuli a-casa, plânsa taichi, plânsa marchi, déră în fine se' ntōrse cu banii și i depusse pe biuroul Comissiuni...

Facu ca muscalul când ilu prinse cu rața sub manta :

— A ta este rața asta! ia ni znamu, ia 'tă-o înapoia...

Comissiunit i se facu milă, și dette pace pe dată ce vērsă banii...

Adevărul este ansé că n'a pré facutu Comissiunea tocmai bine... căci, acum *honorablelul* Cicio-Panciu n'arū mai fi posatū în *descoperitoru* de hoții...

* * *

Cicio-Pencio Sfetcovici mai *inventasse* ceva: când ilu încolțea greul și nu'i da de căpetiū, — ceea-ce i se intēmpla cam adesea, — copia de prin dossare ceva ce i se părea identicu cu casul...

Une-ori ansé lucrul se potrivă ca nūca 'n parete...

Uă dată, și dă dracul prin minte se facă unu discursu la Pasce...

Discursul ansé ilu copiază după uă orațiune funebră...

Toți bulgarii remanu, ca și Cicio-Pen-

cio, cu gurile căscate; numai deadu-Ivan, bătut la capu cum ilu scîti, stă immărmuritū, și exclamă :

— Be barana, unde ciorti veduțiști aici morta intinsa pe pata; nașe boga Christosa, mortiști fostiști ma 'nviatiști be...

Cicio-Pencio remase uitătă, recunoscend în deadu-Ivan uă intelligentă egală cu a sa...

— Si eū alu naibet, ama și elu alu naibet, exclamă Cicio-Pencio Sfetcovici... răpitu d'atată finetă de spiritu.

* * *

Dicetoreea ne spune că naiba umblă cât umblă déră 'n fine i se 'nfundă. Așa și lionul Hăplescu alias Poenaru : a umblat cât a umblat la Ephoria, déră 'n fine i s'a 'nfundat la pușcăriă, unde se odihnesce, *pe comptul Statului*, drept resplată pentru serviciile ce 'i-a adus.

Unu nuou finanțiaru, mai mare ca heroul dela Ephoria, l-a trămisă la pușcăriă.

Nu vă spunem cum ilu chiama; și vom descri figura, lăsându-vă să lu ghicită dând eu Bobi.

Măruntu la statură, squeletu și spână la figură, piquantu la căutătură, vecinicu cu havana 'n gură...

Déră, cu totă monstruositatea personajului, nu este mai puçinu adevăratu că finanțiarul nostru este unu mare finanțiaru, unu Colbert alu României, ca unul ce a descoperit tălhăriile lui Poenaru...

Ca se ne dea ansé uă probă și mai elatantă de geniul său finanțiaru, l-amu rugă să ne iuște : cum să facem și noi ca, cu 600 de franci pe lună și fără nici-uă altă avere, să nu ne mai dăm josu din birjă, să dejunăm și să prânzim numai la Hugues și la Brown, să facem voiajuri pe tot anul în străinătate, să nu mai lepădăm havana din botu... fără a sterge din cassotu...

La din contra, malicioșii aru fi autorisați a crede că, precum finanțiarul a făcut *descoperiri* la Spitale, tot assemenea și Poenaru aru putea face *descoperiri* la Domeniale...

Numai sē nu fie cu supărare.

Nasoletto.

S'A SALVATU POPORULU PRIN ELU ÎNSUSI

Pre colina dominantă din Parisu-Orientalu, Să'năltă uă-dinióră, cu unu aeru triumfală, Unu Divanu compusă în tēră de *life cu gugiumanu* Soiū infectă de tăribore, alu progresulu dușmanu; Déră d'uă dată se ridică geniul tērei protectoru, Si din somnul lungu alu morței redescăptă pre poporū, Si' arătă ce urgie peste tēră a căduțu, Si cumu negra tiraniă la pămēntu l'a abătutu. Poporul să rușinéa d'alu său traiu înjositoru, Si de luptă își arméză brațul său îngrozitoru. Către Urna libertăței merge, ca un semi-deu, Să' să crede cu-a sea voiă singură elu destinul său. Elu alege și trămite 'n adunarea de bătrâni Patrioții plini de lumină, flórea dreptilor Români, Care verde la domniă spune-alu tērei mare doru : De-a vedé în tēra asta numai legea dominitoru.

Tronul său năptea respăndescă din giurul capului său, Cu care-lu incongrorase curtenul violență și rău, Si vede abisul care sta deschisă l'alu său picioru, Să'l uinghiă într'uă clipelă; și să umple de fiori. Vocea tērei o ascultă și gonesce pre ciocoii, Care au adusă pre tēră dădii grele și nevoi; Să' nvrajbită tronul cu tēra prin mișele uneltilor, Creându pentru națiune miș de miș de umilirii. Toți Români împreună cu alu tērei Domitoru Potu intrevedea prin vreme celu mai falnicu fitoru In care să nu se vadă de cău Legea stăpînindu. Si Domnul, ca unu părinte, totă tēra cârmuindu.

Pre colina culminantă din Parisu-Orientalu

Adunarea Ciocoescă, corpu vechi, putred și venal, A murită pentu veciă, și nu mai va arbora Stindardul de împilare peste mândră tēra mea, De și 'n umbră mișește totă ciocoii uneltescă, Că să viă la putere lângă tronul celu domnescă; Căci loru ađi li se opune geniul națională Care se luptă de secolii cu al tiraniei valu; Si' lă înfrângă chéră atuncea, când el este mai spuma tu, Si crede că națiunea cu putere a'ncatenătă.

Dumnezeul României e mare și neinvinsu; Scutul său de adamante peste tēră ađi a 'ntinsu, Si la umbra-i protectore alu crucei ne 'nvinsu ostenu, Care-a gonită Semi-luna, alu lui Christu eternu dușman, Va crește printre popore, liberu ca soimul de munte Care scia chéră tempesta, fulgerul să mi-lu înfrunte; Numai liberu ca să sbore sub unu ceru nemărginitu Si să privescă în față chéră p'alu dilei domnū mărit, Si cervicea-i vitejescă subu vr-unu jugu nu va pleca, Cătă din ceruri Sântul Sore pămētu va lumina; Pentru-ca elu mi se trage din acel némă de Rimlénă Care privia în Tarcinu pre alu patriei dușmanu, Si'l gonă se pribegescă la Volsci cu trufia sea, Eră nu-in Roma, unde totul libertate respiră.

M.

O V R E I

Multe reie vinu în lume
Peste biete popore.
Epidenii negre ciume
Însă tōte-să trecătore. —
Bola cea mai lipiciosă
Suntă Ovrei nespălată,
Secta loru e urciósă
Ca și viermi infectați!

Nu au vatră strămoșască,
Pentru eī acolo'i bine
Unde potu să răspândiască,
Ale loru negre venine !
În totu locul veđi cumu cată
Ca să facă averi mari,
Nu respectă fiu pe tată
Santă cu toții gheșeftară!

Ei îngială națiunea,
O 'ndeamnă, spre falsitate
Întroduc corupțiunea
Prin orașe și prin sate !
Se tărască cu infamie
Otrăvindu acestu pămēntu,
Strângu imensă bogătie
Mințindu la ori ce cuvenită !

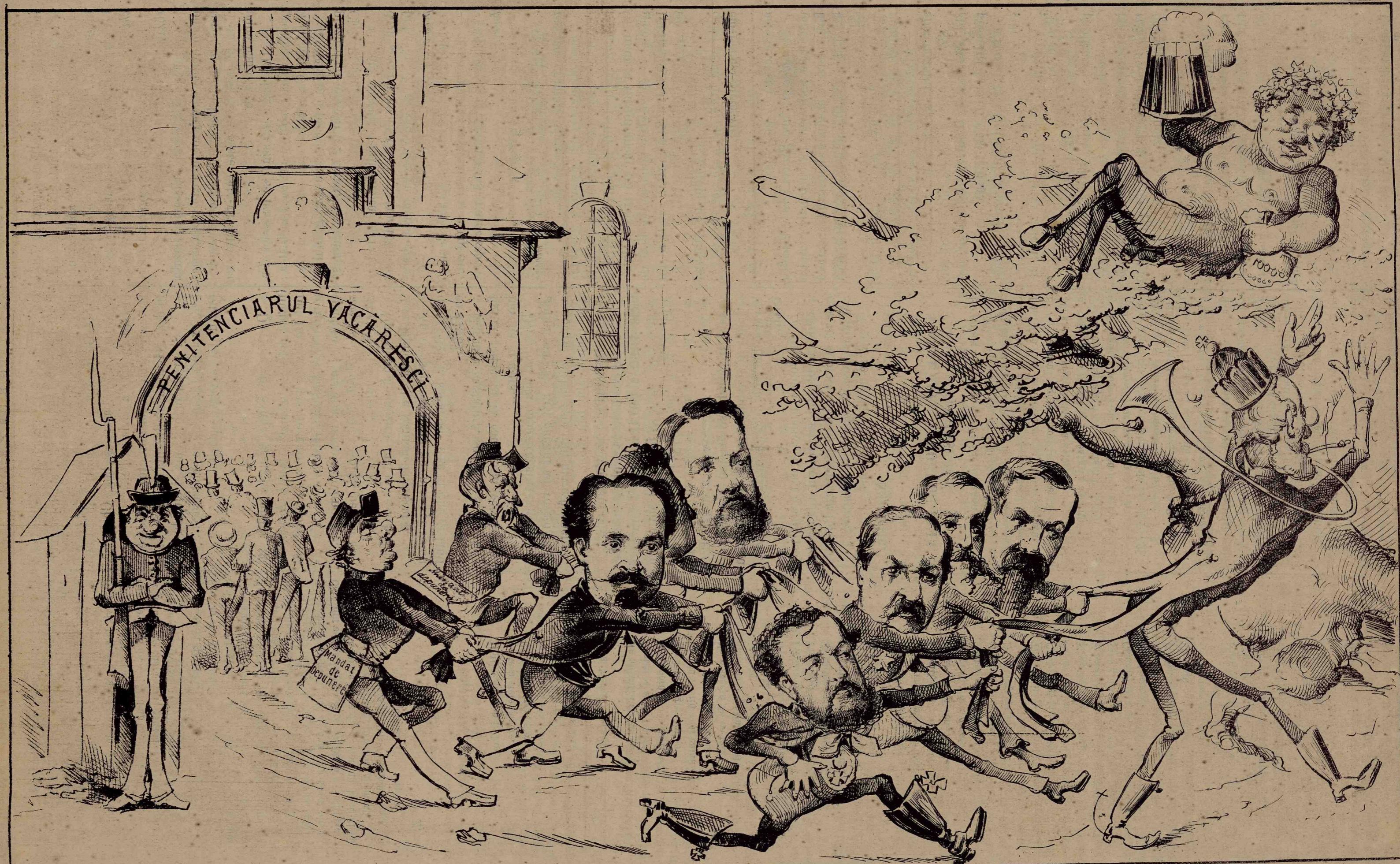
Bani suntă a loru mișcare
Bani viséză chiaru și năpteă;
Înjositi, fără pudore
Ei pe aur își vîndu sórtea !
Dreptu, onore, datorie,
Pentru eī suntă dises' n' vîntă,
Murdară, plină de mărcie
Ducă viață pe pămēntu !

Toți pretindă că suntă pe lume
Credincioșii în cele sfinte,
Că aú celu mai curată nume,
Si tănu oră ce legăminte;
E minciună !.. chiar cându plângă
Se scîti că rîde de noi,
Când dă lacrime de sângă
Num' atuncea e'n nevoi !

Pentru această mică tēară
Ei suntă boli infiltrată,
Ei ne punu, ne-aducă povară
Si o odore infectată !
Nu-i lasătă Români, s'ajungă
Mai departe de ce suntă,
Căci ei voru să ne străpungă
Pe alu nostru bunu pémēntu !

Ovri cată să omore
Simțimēntul Românescă,
Să rămăe-aci subu sōre
Numai némul jidovescă !!

CATON.

— P'aci domnilor, p'aci este drumul la facultatea de DREPT; cu toti ați făcut'o, cu toti s'o lăcuiti; sciți, nu e pentru cine se gătește!...
— Ah! scumpa mea, scapăm!

TOMA.